

تشکیل کنفدراسیون جهانی دفاع از حقوق بشر در ایران

روز دوشنبه ۲۲ آوریل ۲۰۰۱ (دوم اردیبهشت ۱۳۸۱)، کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو، قطعنامه پیشنهادی اتحادیه اروپا را مبنی بر انتقاد از وضعیت حقوق بشر در ایران با اختلاف یک رای رد نمود. به عبارت دیگر از ۵۳ کشور عضو کمیسیون حقوق بشر، ۲۰ کشور به قطعنامه رای منفی، ۱۹ کشور رای مثبت و ۱۴ کشور رای ممتنع دادند. این ۲۰ کشور، بدون توجه به گزارش سالانه نماینده سازمان ملل در ایران، موريس کاپیتورن که اخیراً از وخیم تر شدن وضعیت حقوق بشر در ایران هشدار داده بود و نیز بدون توجه به گزارشات مستند و عینی سازمانهای بین المللی مستقل و مدافع حقوق بشر مانند سازمان عفو بین الملل (Amnesty international)، سازمان دیده بان حقوق بشر (Human Rights Watch) و گزارشگران بدون مرز (Reporters without Borders) رای خود را صادر کردند.

از دید صاحب نظران، رای عدم توییح جمهوری اسلامی، در شرایط زیر صورت گرفته است:

- ۱- رخداد تحولات عمیق در سطح جهان و وجود آمدن شرایط حاد سیاسی اجتماعی در مناسبات بین الملل
  - ۲- وقوع تحولات اخیر خاورمیانه و تاثیر آن بر مناسبات سیاسی اروپا و امریکا
  - ۳- تلاش هماهنگ دولتهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی در جهت تاثیرگذاری به رای کمیسیون حقوق بشر
  - ۴- تلاش بی وقفه رژیم جمهوری اسلامی در متقاعد کردن کشورهای عضو کمیسیون حقوق بشر با استفاده از شگردهای آزادی موقت بعضی از زندانیان سیاسی و قول بهبود عملکرد آینده قوه قضائیه
- بدیهی است صدور چنین رایی، کوچکترین تغییری در نظر مردم ایران نسبت به عملکرد جمهوری اسلامی و نقض فاحش حقوق بشر در ایران ایجاد نمیکند زیرا مردم ایران بخوبی واقف هستند که:
- الف) رژیم جمهوری اسلامی، بنابه گزارش سازمان عفو بین الملل (۲۱ فروردین ۸۱) از نظر اعدامهایی که در سطح جهان انجام گرفته است، در رتبه چهارم، بعد از کشورهای چین، امریکا و عربستان قرار دارد.
- ب) مجازاتهای ظالمانه و غیرانسانی در جمهوری اسلامی مانند سنگسار کردن، گردن زدن، قطع اعضا، بدن که در گزارش کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل منعکس است، هنوز ادامه دارد.
- ج) آدم ربائی، بازداشتهای غیرقانونی، زندانهای طویل المدت، سلولهای انفرادی و شکنجه که در مورد فعالین سیاسی و دانشجویان انجام گرفته است، هنوز معمول میباشد.
- د) نقض فاحش آزادیهای فردی و مدنی مانند آزادی مطبوعات، احزاب، بیان و عقیده وجود دارد و بنابر گزارش سازمان گزارشگران بدون مرز (ناظر در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل)، جمهوری اسلامی رکورددار بزرگترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه میباشد و رهبر آن از جمله ۳۹ مقام دولتی در جهان است که بعنوان دشمن آزادی مطبوعات و بیان شناخته شده است.
- انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران ضمن ابراز نگرانی از عدم محکومیت جمهوری اسلامی توسط کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل خاطر نشان میسازد که صدور رای این کمیسیون از طرفی براساس ملاحظات سیاسی و مناسبات بین المللی و به امید بهبود وضعیت حقوق بشر در ایران انجام گرفته است و از طرفی دیگر بدلیل تشمت، عدم هماهنگی و عدم اتخاذ یک استراتژی واحد در میان نهادها و سازمانهای ایرانی مدافع حقوق بشر بوده است.
- بنابراین انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران، مونترال پیشنهاد مینماید که یک کنفدراسیون (اتحادیه) دفاع از حقوق بشر در ایران که دربرگیرنده کلیه نهادهای مدافع حقوق بشر باشد، جهت اتخاذ خط مشی واحد و بسیج افکار عمومی جهان در پیگیری مستمر نقض حقوق بشر در ایران، تشکیل گردد.

انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران، کانادا_ مونترال

۲۳ آوریل ۲۰۰۲ (سوم اردیبهشت ماه ۱۳۸۱)